

Když se zešeří

Vladimír Mišík

Když rozsvítí se lucerny
A neón blikne poprvé
Já mívám pocit příšerný
A končetiny bez krve

Já mívám pocit mrazivý
Že už se nikdo nediví
Že už se nikdo nediví
Té noci která nastane dneska

Nastane noc tak typicky česká
Ve městě s vráskama od hospod
Zavřená ve zdech z manželských půjček
Na každé střeše hromosvod

A v troubě bůček
Když rozsvítí se lucerny
No zkrátka když se zešeří
Mám strach že budu nevěrný

Na hamletovské večeři
Mám strach že zase po pivu
Zbavím se všeho údivu
Zbavím se všeho údivu

A ta noc která nastane dneska
Zdát se mi bude mámivě hezká
Ve městě s vráskama od hospod
Zavřená ve zdech z manželských půjček

Na každé střeše hromosvod
A v troubě bůček
Když lucerny se rozsvítí
No zkrátka když se zešeří
Tak často člověk pocítí
Že už si příliš nevěří